

Kinsterna Hotel

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Η Έλλη Μπουμπουρή ήταν από τους πρώτους που μπήκαν στο αιωνόβιο κτίριο της Μονεμβασίας που στεγάζει πια το «Kinsterna Hotel», μία από τις **ξενοδοχειακές εκπλήξεις** της χρονιάς. Φωτό: Cathy Cunliffe

Στέκομαι ώρα στο παράθυρο της σουίτας μου και αγνωτεύω μία το πέλαγος, μία την καστροπολιτεία της Μονεμβασίας και μία το αλά Τοσκάνη τοπίο. Και δεν μπορώ να το χωνέψω. Ο ενθουσιασμός μου δεν σφείλεται στο ότι έχουμε πια ένα πεντάστερο ξενοδοχείο στη Μονεμβασία, αλλά ότι η αυτή η ιδιαίτερη πρόταση φιλοξενίας κρίβει πίσω της ένα όραμα για το πώς μπορεί η πολιτιστική μας κληρονομιά να απογειώσει ένα τουριστικό προϊόν. Δεν θυμάμαι να έκω νιώσεις άλλοτε έτσι σε ξενοδοχείο, εκτός από την περίπτωση του «Ιμαρέτ» στην Καβάλα. Εμείς οι δημοσιογράφοι γράφουμε συχνά ότι «η αποκατάσταση έχει γίνει με σεβασμό στην ιστορία του κτιρίου κ.λπ.», αλλά σ' αυτήν την περίπτωση νομίζω ότι θα ακουστεί κοινότοπο. Αποφεύγω να το πω και για έναν άλλο λόγο. Δεν γνωρίζω την πρότερη κατάσταση του 500 ετών κτιρίου, άρα δεν έρω από πού άρχισαν και πού σταμάτησαν οι επεμβάσεις. Αυτό όμως που «διαβάζω» σε κάθε γωνιά του ξενοδοχείου είναι ότι η ιστορία είναι πανταχού παρούσα. Τα αυθεντι-

κά αρχιτεκτονικά στοιχεία, ενώ παραπέμπουν στις βυζαντινές, οθωμανικές και νεοελληνικές περιόδους του κτιρίου, συνομιλούν αρμονικά με το σήμερα, με τα σύγχρονα υλικά, λειτουργικά και διακοσμητικά. Το τοπίο, κυπαρίσσια, ελιές, ευκάλυπτοι και πορτοκαλιές, «αγκαλιάζει» με μοναδική δύναμη το κτίριο. Η πηγή των 500 χρόνων, απαραίτητη στους πρώτους κατοίκους του αρχοντικού, γίνεται στη νέα του ζωή στοιχείο φετίχ. Η παλιά βρύση σε υποδέχεται ακριβώς έξω από τη ρεσεψιόν. Το νερό της χάνεται στο ίδιο παλιό αυλάκι (καλυμμένο τώρα από γυαλί) και γεμίζει τη στέρνα της αυλής που γύρω της και πάνω σε πλατφόρμες σερβίρεται το πρωνό (όταν ο καιρός είναι καλός) και το δείπνο υπό το φως των κεριών. Ετούτη η βυζαντινή στέρνα έδωσε και το όνομά της στο ξενοδοχείο. Γιατί κινστέρνα ήταν η στεγασμένη στέρνα. Από εδώ το νερό κυλάει δίπλα στα πόδια του επισκέπτη, στην άκρη της σκάλας που θα τον οδηγήσει στην πισίνα. Η Μονεμβασία διακρίνεται στο βάθος – τη φέρνεις πιο κοντά με το τηλεσκόπιο της αυλής.

Από αριστερά και δεξιάστροφα Η παλιά κλειστή κινστέρνα στην αυλή έχει μετατραπεί σε ένα από τα πιο εντυπωσιακά στοιχεία του ξενοδοχείου. Από το χαμάμ στη δροσιά του... πάγου, στο spa. Ατμόσφαιρα εποχής στο εστιατόριο. Το μεγαλείο της μεσογειακής φύσης. Δωμάτιο με... θόλο.

Ξενοδοχείο

Στο εσωτερικό των κτιρίων η μία έκπληξη διαδέχεται την άλλη. Κανένα από τα 27 δωμάτια δεν είναι ίδιο με το άλλο. Οι σουίτες του «Kinsterna» είναι τα πιο ειδυλλιακά δωμάτια, δίχωρα, με σαλόνι και τραπεζαρία. Οι deluxe δίχωρες βρίσκονται στο ψηλότερο επίπεδο προσφέροντας θέα προς το κάστρο, οι βυζαντινές ξεχωρίζουν για τα θολωτά τους ταβάνια, στοιχεία της αυθεντικής αρχιτεκτονικής τους, ενώ οι junior διαθέτουν κομψό και άνετο καθιστικό. Από τα δίκλινα το πιο ιδιαίτερο δωμάτιο είναι αυτό που κάποτε εκτελούσε χρέη... κρατητήριου. Κοινό τους χαρακτηριστικό η εργονομία, τα εκπληκτικά μαρμάρινα μπάνια, οι ιδιαίτερα ευρηματικές ιδέες διακόσμησης που ενισχύουν την αίσθηση της ιστορικότητας. Τόσο η αναπαλαίωση όσο και η διακόσμηση φέρουν την υπογραφή του γραφείου Divercity του Νικόλα Τραβασάρου, ο οποίος μας δηλώνει πως στόχος του ήταν «η δημιουργία συνθηκών οικειοποίησης του χώρου από τον επισκέπτη, μέσα από στοιχεία που λειτουργούν συμπληρωματικά και ενισχυτικά στην ταυτότητα του αρχοντικού, χωρίς μιμητικές, αναχρονιστικές αναφορές. Ο επισκέπτης καλείται να εξερευνήσει το χώρο, μέσα από την προσωπική του εμπλοκή, με οδηγό το στοιχείο του νερού, τη θέα και την οργάνωση της φύσης». Η αρχιτεκτονική μελέτη έγινε από τη Μαρία Νικολακοπούλου, ενώ η μελέτη των εσωτερικών και του περιβάλλοντας χώρου έχουν την υπογραφή της νεαρής και ταλαντούχας Σοφίας Βανταράκη. Πολύ έξυπνη κίνηση από τον ιδιοκτήτη Αντώνη Σγαρδέλη ήταν όμως και η ανάθεση του ξενοδοχειακού μάνατζμεντ στη γνωστή εταιρεία Κίχλη.

Η εμπειρία αλλά και η πίστη στο brand Kinsterna, τόσο από τη μεριά του Παύλου Βασιλάκη, γενικού διευθυντή του ξενοδοχείου, όσο και του Άγγελου Σεφεριάδη από την Κίχλη, είναι πολύ σημαντικό κεφάλαιο και φάνηκε ακόμα και στις πρώτες μέρες της πιλοτικής λειτουργίας του που μας έφεραν κι εμάς στη Μονεμβασία. Το στοίχημα των υπηρεσιών και του σέρβις είναι πάρα πολύ σημαντικό για ένα ξενοδοχείο τέτοιων προδιαγραφών και όλα δείχνουν πως με την εμπειρία τους έχουν ήδη κάνει τον περισσότερο δρόμο. Θα το αντιληφθείτε από τις λεπτομέρειες στο δωμάτιο (δύο φορές την ημέρα housekeeping) από το σωστά εκπαιδευμένο προσωπικό, από τις επιλογές στο εστιατόριο (εμφανής και στο πολύ πλούσιο και ιδιαίτερο πρωινό) αλλά και στο δείπνο που επιμελείται ο νεαρός σεφ Γιώργος Χάφας, ο οποίος έχει θητεύσει σε γνωστά εστιατόρια της Αθήνας («Milos», «Première»). Στα συν του «Kinsterna» περιλαμβάνεται και το πολύ ατμοσφαιρικό του spa. Μελανό σημείο ενός τέτοιου ξενοδοχείου είναι δυστυχώς η διαδρομή μέχρι εδώ. Και δεν εννοώ το χωματόδρομο από το χωριό Άγιος Στέφανος (αυτό είναι ακόμα ένα στοιχείο γοητείας) την άναρχη και τις περισσότερες φορές κιτς δόμηση που έχει αναπτυχθεί έξω από το κάστρο της Μονεμβασίας και μοιάζει να μην ενοχλεί κανέναν. Μπράβο, πάντως, σ' αυτούς που τόλμησαν, γιατί η Μονεμβασία το αξίζει ένα τέτοιο ξενοδοχείο.

INFO Kinsterna Hotel, Άγιος Στέφανος (7 χλμ. από τη Μονεμβασία), 2732066300, [www.kinsternahotel.gr](http://kinsternahotel.gr). Οι τιμές των δωματίων διαφέρουν ανάλογα το δωμάτιο και την περίοδο και ξεκινούν από € 250 το δίκλινο.

Από αριστερά και δεξιόστροφα Η πισίνα «ποταμός», σχεδιασμένη από τον Νικόλα Τραβασάρο. Αισθητη Ανατολής στο spa. Το οθωμανικό τζάκι σε μία από τις junior suites.